

Kedves Testvéreim, Barátaim, Támogatóim!

Santarém, 2022. szeptember 2.

Egy hónapja érkeztem vissza a szabaságról. A missziós területre érkezés olyan, mint felugrás a futó gyorsvonatra: minden mozgásban van, és egy pillanat alatt kell felvenni a ritmust.

A magyarországi időm gazdag, mély, színes és intenzív volt. A családi kötelékek és barátságok megújulása nagy ajándék számomra. Van valami kimondhatatlan érzés abban, hogy otton, a saját kulturámban lehettem, saját nyelvemen beszélhettem, és persze, az ízek is! Az eltelt COVID-os évek után még nagyobb jelentőséggel bírt minden ölelés. Megszámlálhatatlan kapcsolódás, beszélgetés, és találkozásokon keresztül Isten megújított. Nagyon köszönöm egyenként mindannyiótoknak, akik áldoztak rám időt, energiát, megáldottak anyagiakkal, és sok szeretettel. Isten sokszorozza rajtatok áldásait!

Szeptemberbe léptünk. Eszembejut a gyerekkori iskola kezdés, a frissen csomagolt füzetek, könyvek... a gesztenye fák, és barátok, amint hazafele mentünk vidáman. Megpezsödül az élet ilyenkor a faluban.

A szeptember itt is különös kulturális élménnyel kezdődik. Vagyis már augusztus közepe óta dobolás hangja zengi át a párás reggeleket. Iskolák városszerte rezes bandával készülnek már órák előtt a függetlenségi nap ünneplésére, ami 7.-én lesz. Szeretem hallgatni a reggeli csendben a dobolást. Az erdei faluktól kezdve a nagy városokig zeng ez a ritmus, ami annyira hozzátartozik a brazil néphez. Olyan mint a vér lüktetése az erekben, bármilyen környezetben élnek.

Közben az igazi felszabadulásra gondolok...

Krisztus szabadságra szabadított meg mindket (Galata 5:1)

Mert ti, testvéreim, szabadságra vagytok elhívva: csak a szabadság ne legyen ürügy a testnek, hanem szeretetben szolgálatok egymásnak (Galata 5:13)

A nagyon várt angolai csoportunk az utolsó pillanatban visszamondta augusztusi jövetelét. Viszont a bevásárlás akkor már nagyban zajlott, a falukban is várták a segítséget. Így felvállaltuk a szolgálatot a lekes helyi fiatalokkal.

Alénquer város belüli PAZ gyülekezet járt már talán két éve is Salvação faluba evangélizálni. Nemrég merült fel az építkezés kérdése és bátran neki is vágunk. Engedélyt kaptunk favágásra az erdőből, ott fel is fűrészelték, és 8 km távolságban vontatták a deszkákat keskeny ösvényen, mire a partra ért. A nehéz munkát a párdócok jelenléte izgalmassá tette. Ezt a történetet csak a végén tudtuk meg. Alénquerbe érkezésünktől kezdve, éjjel 11 és hajnali 4 óra között pakolták az anyagot a hajóba. Ilyen leterhelt hajóval még soha nem utaztam ezelőtt. A kipakolásnál már kevesebben voltunk, lassabban ment, és már párhuzamosan az ácsok is munkába léptek.

A következő 4 napon át látogattuk az embereket a házukban, hívtuk a gyülekezeti alkalmunkra őket, a mangófa alá... Egyik cölöpre épült ház alatt rendeztük be a fogorvosi rendelőt és a gyógyszertárt is. Megtartottuk a női és gyerek szolgálatunkat is, mialatt az építkezés előkészítése a férfiak vezetése alatt zajlott. Egy hatalmas fát ki kellett vágni telek közepéről, ahova majd a cölöpös fa-építmény kerül. Többen átadták szívüket Jézusnak ezen a héten az összejöveteleink során, ami bekoronázta látogatásunk.

A helyiek rák-fogással és feldolgozással keresik kenyerüket Salvação faluban. A testvérek naponként hozták a friss rákot, friss halat, és helyi gyümölcsöket a hajóra ajándékba hálából.

Szeretem látni és érezni, amint a napok során egyre mélyülnek a kapcsolatok, nyílnak a szívek, és növekszik a bizalom. Mintha Krisztus teste életre kelne közöttünk. Utolsó napon volt időm leülni és beszélgetni a fiatal lányokkal. Különösen felhívta figyelmem a 15 éves Silmara, aki egy-éves kislányát horda-vitte minden fele magával. Beszédbe elgyedve vele megismertem a történetét... Szerelmes lett és átadta magát a kapcsolatnak a szülei akarata ellenére. Mikor kideült, hogy teherbe esett, a szülei üldözték és ígérték, hogy megölik a babával együtt. Még a falubeliek is megborzadva mesélték a történetet. A kis Vítória baba is meg anyja is most már biztonságban vannak: a szülők szívét elérte az evangélium és megtörtént a megbocsátás. A kapcsolat helyreállt és mindhárom generáció résztvesz az istentiszteleteken. Mikor a teenager lányokkal beszélgettem, Silmara bátran és őszintén mesélt a harcairól. A Biblia fényében kialakult nyílt beszélgetés mindenki részére tanulságos és bátorító volt. A helyi kultúra erős befolyása mellé hiszem, hogy Biblia értékek magjai hulltak a szívekbe, amik gyümölcsöt teremnek majd az életükben.

Az Amazonász folyón tovább haladva megálltunk Atumá faluban. Hála érte, már nem kellett cipekedni, mert minden szükséges anyag helyén volt. Tetőcserére készültünk. A helyi testvérek már felkészültek a munkára. A tető szerkezet átépítése több időt vet igénybe, mint gondoltuk volna, így muszály volt meghosszabbítani ottlétünk egy nappal. Itt még magasan volt a folyó szinteje, csak kenuval tudtunk a hajótól a gyülekezethez menni. Senkinek nem volt kedve a kisújját még belemártani sem a folyóba, mert hemzsegtek a piránhák a vízben. Végül is az új bádoggal tető fölkerült a gyülekezetre szombat délutánra, mikor visszaindultunk. Az extra napon extra eledelre volt szükség – amire nem készültünk, de ügyes szakácsnő és kreatív alkotás csodára képes!

Jézus társaságában nagy kaland minden lépés.

Amint az eseményekről írtam, közben végig arra gondoltam, hogy hogyan tudnám átadni igazán, hogy a történet nem rólunk, hanem Isten hűségéről szól. Az Ő Lelke költözött be ezekbe a falukba, és nyitogatja a szíveket, amelyeket készen talál. Most cipekedésről és csak alap letételekről mesélek, de lelki szemünkkel már a nagy és szolgáló gyülekezetet látjuk, akik képviselni fogják és tovább vinni az evangéliumot, Jézus visszajöveteléig.

Másrészt, megfigyeltem ez alatt a hét alatt a fiataljainkat a hajón, akik először mentek építkezési szolgálatra. Elégedettség tölti be szívem, a jövő generációt látva. Először talán hitetlenek és bizonytalanok voltak, hogy képesek lesznek-e. Viszont a hét végére összetartó, egymást bátorító csapat állt össze. Együtt izzadtak, de a sikeres halfogás után éjjeli táborozást csináltak, és a parton fogyasztották el a halat. Mondták, hogy úgy érezték magukat, mint Jézus idejében. Kétség nélkül az Ő Lelke jelen volt, és áldásait élvezték minden pillantásban.

Nagyon szükséges a jó példa, a jó vezetés, és Isten Lelke és időzítés. Ő neveli fel azokat, akikre akarata az Atya rábízhatja és megcselekszik. Legyünk mindig készen a szolgálatra és használja életünk Isten példaadásra, az Ő dicsőségére.

Szeretve ölellek, Isten gazdag áldásait kívánom életedre.

Viktória

